

ΤΕΥΧ. ΚΓ΄.

ΤΟΜ. Α΄.

1853.

ΤΥΧΑΙ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ.

Πρὸ οκτώ αἰώνων ὅλη ἡ Εὐρώπη ἐρρίνετο ἐτοιμος μεταγιοθῆ εἰς τὴν Ἀσίαν. Τὰ κατοικοῦντα αὐτὴν διάφορα μὲν κατὰ τὴν γλῶσσαν, τὰ ἥθη καὶ τὴν παραγωγὴν, συνδεδεμένα ὅμως διὰ τῆς αὐτῆς θρησκείας καὶ τῶν αὐτῶν προλήψεων συνεμάχισαν, καθὼς καὶ οἱ μικροὶ καὶ ὀλιγόριθμοι λαοὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς πατρίδος τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Αἰνέου. ἄλλον καθὼς οἱ Ἀργοναῦται ἤρωες κατὰ τῆς Κολχίδος. Ἔδωκε δὲ πρῶτος τὸ σύνθημα ἀτλοῦς καὶ πτωχότητος Πέτρος· τὸ ὄνομα διότι συνοδεύων τοὺς ἐρχομένους εἰς τὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ προσκηνύματα αὐτὸς εἶδεν αὐτοῦσι τοσούτοι πάσχοντας τοὺς χρεῖστας ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὴν Ἀσίαν γῆν Σαρακηνῶν, ὡς ἀπεφάτισε νὰ διεγείρῃ τὴν Δύσιν κατὰ τὸν Ἀνατολῆν. Ὅθεν φέρων γράμματα τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Συμεὼνος πρὸς τὸν Πάπαν ἔθηκε τὴν βοήθειάν του ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος, τὸ ὅν ὑπὸ ζήλου ἐνθουσιωδῶς ἀέλαβε, περιερέον δὲ εἰς διαφόρους τόπους προέτρεπε τοὺς στρατοὺς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον πόλεμον. Ἀλλὰ καὶ Ἀλέξιος, ὁ Κομνηνός, αὐτοκράτωρ τότε τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Γραικωρωμαϊκοῦ βασιλείου, καταταγόμενος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπακαλείτο

σχεδὸν συγχρόνως τὴν συνδρομὴν τοῦ μεγάλου ἀρχιεπίσκοπου τῆς Ῥώμης. Ἡ πρώτη συνέλευσις ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν μεγιστάνων συνεκροτήθη εἰς τὴν Ἱταλίαν· ἀλλ' αὕτη εἶχε ἀπομάθει πρὸ πολλοῦ τοὺς ἡρωϊκούς ἀγῶνας καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν κατακτητῶν. Τούναντίον δὲ οἱ Γάλλοι ἀνεδεικνύοντο πανταχοῦ καὶ κατὰ πάσαν περίστασιν φίλοι τοῦ Ἀρείως καὶ τῶν κινδύνων. Εἰς τὴν πόλιν λοιπὸν Clermont ἀπεφασίσθη δημοθυμαδὴν ἡ ἐκστρατεία, ἥρ' οὗ ὁ μὲν Πέτρος μετὰ λυγμῶν ἐθρηνηλόγησεν εἰς τὴν ἐκκλήσιον τὰς βασιάνους τῶν ὁταδῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ δὲ πάπας δημηγορήσας εὐφραδέστατα ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐξηλέκτρισε τοὺς ἀκούοντας. Διὰ τοῦτο εὐθὺς πάντες ὥσπερ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν θιοβχιδιστῶν τόπων κοσμήσαντες τὸν διεξιδὼν ὄμον καὶ τὰ κράνη των διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ.

Μὴ νομίσωμεν ὅτι ὁ αἵστρος αὗτος κατέλαβε μόνον τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος μαχητάς, ἀλλὰ καὶ γυναικας καὶ παῖδας ἐσημέσεν τὸ αὐτὸ σύμβολον τῆς πίστεως εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη καὶ εἰς τὰ ἐνδύματα. Οἱ μοναχοὶ λειποτακτοῦντες ἐκ τῆς ἐρήμου ἠυτομόλουν εἰς τὰς συντασσόμενας φάλαγγας νομίζοντες ὅτι ἔλκονται ὑπὸ θείας ἐμπνεύσεως, οἱ δὲ λητταὶ καὶ κακοῦργοι καταλειπόμενοι τὰ ἀγῶνιστα χρηρρύματα ἤρχοντο νὰ ἐξουλογηθῶσι τὰς ἀμαρτίας των, ὑπέσχεοντο δὲ νὰ ὑπάγωσι καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ τὰς ἐξαγοράσωσιν ἐντελῶς.

Πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης ἐκινεῖοντο στρατεύματα· ὅθεν ἐπαύσαν πᾶσα ἄλλη διανομή καὶ ὑποθέσεις, ἡ δὲ

Τευχ. ΚΓ΄.

Τόμος Α΄.